

[ויקרא טו]

[ליל טז]

מסוף רש"י
הרי זה גורן. של
המקח יום זה (לעיל
(.7)
ומבנין ובעילתן
תלויין. וזו היא מליצת
אם תראה היום יהי
טמאין למפרע וחיבין
בקרבן (ובמס' טז).

וב"ה פורטין מן הקרבן. ללא בני שמו. אבל לענין טומאה מדור
מדרכין להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך י"א יום דמטמאה בועלה
מדלוריתתא עד ספקפור קלמ יום המחרת כדיליף לקמן [ג.] מהיה לה:
טבלה יום שלאחריו. דעבדה שימור קלמ ושימור מעליה הוא אלא

שחך י"א יום אטור לעשות כן שלא
הנה ליה ספק שמה תראה לאחר
השמים ומנטרפין הימים לזכה ואין
טבילתה טבילה: מטמאין משכב ומשכב
ואפילו בועלה מדרכין גזרו אטו תוך
י"א יום: ופורטין מן הקרבן. דהא
עבדי שימור ואע"פ שחזרה וראתה
אין מנטרפין לזכה שהרי מחלת נדה
היא: גורן. ממנה למטו שמה
ידגיל נכך תוך י"א אלא לענין טומאה
טור: וחיבין בקרבן. ואפילו לא
תראה למחר דהא בני שימור והי
בעל זכה קטנה: טבלה יום שלאחריו.
דעבדה קלמ שימור ושמה: ה"ז
תרבות רעה. שמה תראה אחר כן
ותנטרף לשלפמי ואין טבילתה טבילה:
ומבנין. לענין טומאה וטהרה:
ובעילתן. לענין קרבן: תלויין. שאם
תראה נגעטן נגעט זכה וחיבין
בקרבן ואם לא תראה נגעטן טור
ובעילתן פטורה: גב' ת"ד ושחין
בטובלח לילה לזכה. ואע"פ שחוקין
זכה בראה יום י"א וטבלה לערב
שפטורין מן הקרבן הם משום דיום
י"א לא בני שימור הילך לאו זכה
הוא אבל זכה קטנה על תוך י"א
יום בעל שימור דיום טבילה לילה
עולה עד ששמו יום המחרת קלמ
ומטובל: ושחין בראה תוך י"א יום
וטבלה לערב ושמה שחיבין בקרבן.
כאילו בועלה ביום. וכן סיפא פירוש
דרישא הוא: אם שיהיה לו לטומאה.
שחם מדיים שמתמאה בועלה משכב
ומושב ליל מולא י"א: בתוך י"א
מצטרף עמו לזיבה. הילך לזכה
לשמו יום המחרת כנגד יום הראיה:
להחמיר. מדרכין: להקל. להביא חולין
בטובה: גושבים. מוקשין: אמר
רב הונא משכבות ומרשבות שבשני.
לראיהם הרואה תוך י"א וטבלה יום
שלאחריו לז"ש דמחמיר ומטמאין
משכב ומושב מדרכין לאחר טבילה
ואפילו לא ראתה מאי טעמא דכיון
דכי חזיא מטמאה למפרע מדלוריתתא
שכי מצטרף לזכה כי לא חזיא נמי
גורין מדרכין אטו ראתה: תגינא
טבלה יום שלאחריו. יום י"א שחין
מצטרף ואחר כן ראתה וקס"ד תוך
ראתה דלאחריו כאילו לא ראתה תוך
י"א דמיא דהא עכשיו היא מטמאה
מתחילת נדה ואינה פוסלת טבילה
של שחרית וכן טומאה מדרכין היא
דגורין י"א אטו י"א ה"ג גורין לא ראתה אטו ראתה: ראיית נדה
היא. ואינה מצטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאה מעת לעת הוא
דאיכא עליה וטומאה מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא
משום דגורין יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דלוריתתא ה"ג תוך י"א
כי לא ראתה בשני אחר טבילתה גורין אטו ראתה: א"ל אביי לרב
יוסף רב כהנא. דאמר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דכך
טומאה מדרכין ליכא למימר דכי הכי דגורי ז"ש ראייה שניה דלאחר
י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזר לא ראתה אטו ראתה דראיה
כראיה מתלפא ראתה בלא ראתה לא מתלפא: ועוד תנן. דלא
כר הוגא: הרואה ראייה אחת של זוב. בלש מיירי: כשומרת יום
כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלוי אחר טבילה אף זה מנגעו
ראיה שניה ומנטרף לזכה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.

ומי' ר"ח דהי פריך וזה ביממה היי משכחת לה מדרכין כל ימי
זכ טומאה אחרי' לקמן אימר ביממה האי זכה משמע דכראיה
ימים היא נעשית זכה מהא תימה מאי קא משגי בראה בשני בין
השמות מ"מ ליכא אלא כ' ראיית ביום וי"ל דלא קא להחמיר השלישית

כיון שהחזיר הגייה ממילא ידעי'
השלישית וכן ל"ל לפירש"י דכסוף
פרק ב' דנזיר (דף סז.) דאיכא נמי
הך סוגיא דכילד טולין (ספחים דף סא.)
ומשגי דחזי תלחא יומי סמוך
לשקיעת החמה דלא היי שהיא דסליק
ליה למינא [א] ותלחא יומי לאו דוקא
דכחלא בני כשראתה בשני עד הלילה
ור"י מפרש זכה נגזרה לר' יוסי הכי
משכחת לה כיון דהיא ליה לרבי
יוסי מקלמ היום כטלו בתחילת היום
דקאמר זכ בראה בשני עולו אטו
סמוך החמלם היום ושלום ז' ה"ה
נמי דסוף היום כטלו ואפי' ראתה
בזילה מה נכך מ"מ מקלמ היום
כטלו וסוף היום להי שימור וכן
משמע בכזיר (דף סז.) דקאמר ולרבי
יוסי ט' כיון דחזיא פלגא דיומא אידך
פלגא סליק לה שימור משמע סוף
היום מחלות ואילך היי שימור דאידך
פלגא ומשגי דחזיא תלחא יומי סמוך
לשקיעת חמה דלא היי שהיא פ"י
אף היום סליק לה למינא דראיה
וא"ל ולרבי יוסי יומא וכי כטולא
אמרה לשמעיה היא ליה מקלמ
היום כטלו ושמעיה דרב אוקמינ
לעיל (דף סז.) דלא כחזיא וכבזיר
אוקמינ רב כרבי יוסי וי"ל דכי היא
ליה מקלמ היום כטלו הייט בשני
לזכה שהיא יום אחרון של משכבה
וכן בשומרת יום כנגד יום מקלמ יום
ספירה עולה ואינה שומרת שאין לה
למנוח יומא והוא סוף משכבה אבל
בתחילת הספירה לא אחרינן סוף
היום שהיא פוסקת בו שהיא כטלו
מיה קשה דאמרי' בפ"ק דר"ה (דף י.)
אמר רבא ק"ז ומה נדה שאין מחילת
היום עולה לה בסופה סוף היום
עולה לה בתחילתה שנה שחילת היום
עולה לה בסופה אטו דין סוף היום
עולה לה בתחילתה ומאי קשיא זכה
תוכי לרבי יוסי שחילת היום עולה
לה בסופה ואין סוף היום עולה לה
בתחילתה ואמרי' דאיכא דרבנן
קאמר רבא ולא אליבא דר' יוסי ועוד
ל"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר
יוכיח מזכה לנדה דכדי נדה דין הוא
שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה
לא יהיה ככל העוממות שאין לזיבין
נקיים אבל זכה דלריכה נקיים נה
דכסוף החשבון יעלה שמיד שנגמם
השביעי כנגם בטורה מ"מ יום

עבד מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה

עבד מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
ומ"מ ס"ה משכב ומשכב
ס"ה :

עבד מ"י פ"ז ס"ה
אסורי ביאה ס"ה
ומ"מ ס"ה משכב ומשכב
אסורי
ביאה ס"ה :

עבד מ"י פ"ז ס"ה
משכב ומשכב ס"ה
אסורי
ביאה ס"ה :

אסורי ביאה

הוספי הרא"ש
ולשוין בפבילת לילה
לזכה שאינה פבילת
פ"ש' ושחין ורש"א
(דמא פירושא) לשחין
ד ר י א . א . ורבינו
סויר פירש דקאי אורא
התם בסוגיות גבי
זכה קטנה וזכה רחל
יום ר"ב יום פבילת
וקרינה ופבילת בלילה
לרביש מסבא משכב
ורש"א וחיבין בקרבן
לר"ה פ"ד שחין מן הקרבן
שחין תו ומדור לז' ב"ה
לר"ה וזכה רחל שבעי
לפירושיה יום ר"ב וקרינה
ופבילת בלילה שחיבין
בקרבן: אף אורא חזיה
שחיתתה ט' (וב"ש
[וב"ה] סברי דביום
י"א כשפבילת לערב
אין לגזר פוסאה
דלמא אפי' לסייר
פוסאה דאורייתא היא
לזי שחיה מ"א יום
ויזי ויזי לחיבה קרבן
ותביא תלוי לזורה .
אבל ביום שלאחריו
פירש דיע כ"ע דתלחא
נה[ה]א[ה]א[ה]א[ה]א[ה]א[ה]
כעלמא דהא ולא יכא
לשעת לענין קרבן :

הגרות מר"ב

הגרות מר"ב
רש"א
א' נ"ב כ"א עמאין
מכנסת ומשכבות ומסורים
מן הקרבן ס"ל :
ב' תוב' ד"ס (כ"ד ע"א
ע"כ) כחזיה וכו' ותלחא
יומי ל"ד דכחז' . מ"ח
דכחז' נמק' . וי"כ
דכחז' כ"ל ומ"מ
כ"א :

[ומי' ט"ס לעיל ג' ד"ס
סוגיות ומ"מ ספחים ס"א.
ד"ס א"ל]

שפוסקת ט שאני טהור אטו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים" :
אף אחס האו מדוייכס . וא"ת ומאי ס"ד דכ"ש הא ודאי
לדורה נמי איכא לאקשוי הכי וי"ל דקסברי ז"ש דיום י"א
שהוא מדלוריתתא אי מחמירין ביה לעמא משכב ומושב אחי למימר
ביה חוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרכין לא
אחי לחובי קרבן אי מחמירין ביה לעמאי משכב ומושב :
אמר רב כהנא ראתה שאני . ואדריכה מנליה לרב הונא בנזך
י"א יום בלא ראתה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא :

אלא
ראיה ויום. בשני שלה שנגעה תלוי אחר טבילה אף זה מנגעו
ראיה שניה ומנטרף לזכה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.